

Finansklagenemnda Skade

(Gebyr for uforsikret kjøretøy)

Avgjørelse FinKN 2022-1049

7.12.2022

Trafikksforsikringsforeningen (Gebyr)

Gebyr for uforsikret motorvogn

Grunnlag for gebyrileggelse – disp. – opphør av forsikring – sen melding om opphør i TFFAuto.

Klager ble ilagt gebyr for perioden 30.7.22 til og med 3.8.22. Kjøretøyet ble oppført som uforsikret som følge av at forsikringen som var tegnet hadde gått til opphør grunnet manglende betaling. Forsikringsselskapet la den 4.8.22 inn i TFFAuto at forsikringen hadde opphørt 29.7.22. Klager bestred illeggelsen og anførte at det måtte gis dispensasjon fra det ilagte gebyret fordi han ikke hadde kjennskap til at forsikringen var i ferd med å opphøre. Trafikksforsikringsforeningen fastholdt gebyrileggelsen og anførte at det ikke var grunnlag for dispensasjon. Nemnda kom til at det ikke var grunnlag for å dispensere grunnet klagers anførsel om at han ikke hadde kjennskap til at forsikringen var i ferd med å opphøre. Nemnda kom videre til at det måtte gis delvis dispensasjon grunnet forsikringsselskapets sene melding i TFFAuto om at forsikringen var opphørt. Basert på en konkret vurdering kom nemnda til at det måtte gis dispensasjon for gebyrplikten i tre dager.

Saksfremstilling

Saken gjelder illeggelse av gebyr for uforsikret motorvogn etter bilansvarslova § 17a. Den totale gebyrperioden er fra og med 30.7.22 til og med 3.8.22.

Kjøretøyet var forsikret frem til og med 29.7.22 da forsikringen gikk til opphør grunnet manglende betaling. Forsikringsselskapet la den 4.8.22 inn opplysninger i TFFAuto at forsikringen var gått til opphør den 29.7.22.

Den 4.8.22 varslet Trafikksforsikringsforeningen klager på SMS og e-post at kjøretøyet fremstod som uforsikret. Gebyrkravet ble sendt til klager via Digipost dagen etter.

Kjøretøyet ble på nytt forsikret den 4.8.22.

Gebyrileggelsen ble påklaget 5.8.22.

Trafikksforsikringsforeningen kontaktet forsikringsselskapet for uttalelse i saken. Selskapet vedla betalingspåminnelse sendt 15.7.22 med forfallsdato 29.7.22. Videre skrev selskapet:

Opprinnelig faktura og betalingspåminnelse ble sendt til kunden per post til adresse i (...). Kunden ble ikke varslet på SMS eller E-post om opphør av forsikring. Vedlagt finner du kopi av betalingspåminnelse hvor det er spesifisert at forsikringen vil bli avsluttet hvis fakturaen ikke blir betalt innen fristen.

Trafikksforsikringsforeningen skrev endelig vurdering i saken den 29.8.22, og fant ikke grunnlag for å gi klager medhold.

Klager avviser at det er grunnlag for å illegge gebyr og anfører at det må gis dispensasjon for gebyrileggelsen fordi han ikke hadde kjennskap til at forsikringen var i ferd med å opphøre.

Skiltene ble levert for en lengre oppbevaring av kjøretøyet. I den forrige forsikringsavtalen var det inngått avtale om eFaktura. Klager kontaktet forsikringsselskapet per telefon 24.5.22 og ba om reaktivering av forsikringen. Selskapet nevnte ikke at det ville sende papirfaktura per post. Klager hentet ut skiltene dagen etter og gikk ut fra at betalingene gikk som normalt. Klager hadde forventet å bli kontaktet per Digipost, e-post eller telefon før forsikringsavtalen gikk til opphør.

Klager har registrert adresse i Spania, men er der ikke på sommeren og har ikke noen som kan sjekke post den tiden han er bortreist. Det er heller ikke praktisk mulig å endre postadresse til stedene han til enhver tid befinner seg. Forsikringsselskapet har forklart at det sendte papirfaktura til Spania, men det fikk ikke klager med seg. Da klager fikk klarhet i hvilke misforståelse som hadde skjedd, fikk klager tilsendt faktura digitalt og betalte umiddelbart utestående. Det var på ingen måte tilsiktet å kjøre uten forsikring.

Trafikkforsikringsforeningen opprettholder gebyrileggelsen og anfører at gebyret er korrekt ilagt da kjøretøyet fremstår som uforsikret i perioden fra og med 30.7.22 til og med 3.8.22. Gebyrkravet ble sendt til klagers Digipost den 5.8.22. Gebyrkravet anses betryggende sendt og mottatt.

Trafikkforsikringsforeningen finner ikke at brudd på plikten til å tegne forsikring må anses unnskyldelig som følge av forhold utenfor klagers kontroll. Betalingsmislighold vil regnes som et forhold innenfor forsikringstakerens kontroll.

Trafikkforsikringsforeningen anfører videre at det ikke er grunnlag for delvis dispensasjon grunnet forsikringsselskapets sene innmelding om forsikringens opphør i TFFAuto.

Trafikkforsikringsforeningen hefter ikke for selskapenes praksis da forsikringsselskapene ikke er part i gebyrsakene, og følgelig kan heller ikke nemnda trekke inn deres praksis. Etter ordlyden i § 17a og forarbeidene kan det legges til grunn at det er årsakene til "brot på plikten til å tinge trafikktrygging" eller "bruddet på forsikringsplikten" som er utgangspunktet for vurderingen av om gebyr skal ettergis eller ikke. "bruddet på forsikringsplikten" er opphør på grunn av manglende betaling av forsikringspremien. Det er ikke riktig å se på etterfølgende årsaker til at den ansvarlige ikke har tegnet ny ansvarsforsikring etter opphør.

Det er heller ikke riktig å foreta en rimelighetsvurdering ved å vurdere om det er rimelig at klager skal få ettergitt deler av gebyret basert på forsikringsselskapenes praksis. Verken loven, forskriften eller forarbeidene åpner for rimelighetsvurderinger. Det er heller ikke vist til rettspraksis som kan underbygge at det i slike saker kan foretas en slik vurdering.

Hvis spørsmålet er om forsikringsselskapenes uheldige praksis burde endres må dette ikke behandles i gebyrsakene, men i saker mellom forsikringsselskap og kunde. Det skal i gebyrsaker vurderes om gebyret er korrekt ilagt eller ikke. Det er naturlig at det vurderes om selskapene har sagt opp forsikringen på en god måte i tråd med FAL. Det skal derimot ikke vurderes om selskapene har fulgt gjeldende regler.

Sekretariatets konklusjon: Sekretariatet kom til at det var grunnlag for å gi klager delvis medhold som følge av forsikringsselskapets sene innmelding av forsikringens opphør i TFFAuto. Sekretariatet fant at dette var et forhold som lå utenfor klagers kontroll og ga dispensasjon for perioden fra og med 31.7.22 til og med 3.8.22. Fra sekretariatets avgjørelse hitsettes:

Spørsmål som ikke kan behandles i denne saken

Ut fra det klager anfører kan det reises spørsmål om deler av saken ligger utenfor hva som kan behandles i saken mot Trafikkforsikringsforeningen, og om enkelte spørsmål heller burde ha vært behandlet i en sak mellom klager og hans forsikringsselskap. Vi presiserer at vi ikke kan ta stilling til spørsmål mellom klager og forsikringsselskapet i denne saken.

Dersom klager mener at forsikringsselskapet har gjort en feil i forbindelse med opphøret, er dette noe klager må ta opp med det aktuelle selskapet.

Når klagen tas under behandling presiserer vi at i denne saken, ikke har kompetanse til å behandle forholdet mellom klager og forsikringsselskapet. Klager må derfor eventuelt fremme klage angående dette til forsikringsselskapet. Dersom dette gjøres og klager får medhold, kan han klage forsikringsselskapet inn til Finansklagenemnda Skade (se www.finkn.no "send klage").

Vilkårene for hel eller delvis reduksjon/ettergivelse av gebyret (dispensasjon)

Ifølge TFFAuto var kjøretøyet uforsikret i perioden 30.7.22 til og med 3.8.22. Som utgangspunkt fremstår gebyrileggelsen korrekt. Hovedspørsmålet i saken synes å være om det kan gis dispensasjon for gebyrileggelsen.

Reglene om dispensasjon står i bilansvarslova § 17a andre ledd og gebyrforskriften § 9. Bestemmelsene åpner for at gebyret kan ettergis helt eller delvis (det vil si reduseres eller bortfalle). En forutsetning for dispensasjon er at bruddet på plikten til å tegne forsikring må anses som unnskyldelig som følge av forhold utenfor den ansvarliges kontroll.

I dette ligger at klager er ansvarlig for alle forhold innenfor sin kontrollsfære. Det vil si alt som klager kan påvirke. Det er forutsatt at dispensasjonsadgangen skal praktiseres strengt, og at det er den som påberoper seg dispensasjon som har bevisbyrden for at det foreligger omstendigheter som gir grunnlag for dette. Dette følger blant annet av avgjørelse FinKN 2020-189 fra Finansklagenemnda Skade (TFF Gebyr), som er tilgjengelig på www.finkn.no.

Ved opphør som følge av manglende betaling av forsikringspremie, er utgangspunktet ifølge nemndas avgjørelse FinKN 2019-373 at:

... ordnet økonomi med evne og vilje til å betale sine forpliktelser etter hvert som de forfaller, [ligger] innenfor hver enkelts "kontrollsfære", det vil si at det er et forhold som klager er ansvarlig for, og som derfor kun i helt ekstraordinære tilfeller vil kunne åpne for dispensasjon fra ilagt gebyr.

Slik vi forstår sakens faktum var klager av den oppfatning at faktura ville bli sendt som eFaktura. Vi har ingen mulighet til å vurdere hva som ble avtalt i forbindelse med inngåelse av ny avtale/reakivering av forsikringsavtale i denne saken. Dette må klager eventuelt ta opp direkte med forsikringsselskapet. I denne saken er det uansett vår vurdering at det lå innenfor klagers kontroll å undersøke om faktura ble betalt til forfall. Selv om klager ikke hadde mulighet til å sjekke post i perioden, kunne han ha fått kunnskap om dette ved å sjekke nett- eller mobilbank. Klager kunne også kontaktet forsikringsselskapet. Vi viser også til at forsikringsselskapet har sendt brev om betalingspåminnelse til klagers registrerte postadresse.

I lys av tidligere nemndspraksis og den høye terskelen for å gi dispensasjon for manglende betaling av forsikringspremie, finner vi ikke at dette er et forhold som gir grunnlag for å ettergi gebyret.

Det neste spørsmål blir da om det kan gis delvis dispensasjon for det ilagte gebyret fordi forsikringsselskapet først den 4.8.22 la inn i TFFAuto at forsikringen løp ut allerede 29.7.22. Nemnda har i flere avgjørelser tatt opp spørsmål knyttet til at enkelte forsikringsselskapet melder opphør av forsikring flere dager etter at forsikringen faktisk opphørte, se bl.a. FinKN 2021-860, 2022-275, 2022-269 og 2022-393. I FinKN 2022-721 redegjorde nemnda redegjorde for når det vil være grunnlag for å gi delvis dispensasjon i slike tilfeller:

Nemnda har i flere tidligere avgjørelser innrømmet delvis dispensasjon dersom det er overveiende sannsynlig at ny forsikring ville blitt tegnet på et tidligere tidspunkt dersom vedkommende hadde mottatt varsel fra TFF tidligere. Utsendelse av varsel fra TFF er ikke mulig før forsikringsselskapet legger inn at forsikringen er opphørt.

I ovennevnte sak kom nemnda til at det mest sannsynlig var gebyrileggelsen som var årsaken til at klager tegnet ny forsikring. Nemnda konkluderte altså med at klagers kjennskap til gebyrileggelsen mest sannsynlig var årsaken til at ny forsikring ble tegnet.

I den foreliggende saken gikk forsikringen til opphør 29.7.22. Forsikringsselskapet la inn i TFFAuto at forsikringen var gått til opphør den 4.8.22, altså 6 dager etter at forsikringen var gått til opphør.

I sak FinKN 2021-860 uttalte nemnda at forsikringsselskapene bør melde om opphør den dagen kjøretøyet ikke lenger er forsikret, eller senest to dager etter at forsikringen har gått til opphør. I denne saken burde dermed forsikringsselskapet senest ha meldt om opphøret den 31.7.22.

Klager ble varslet på SMS og e-post samme dag som forsikringsselskapet la inn informasjon om at forsikringen var gått til opphør. Dette var den 4.8.22. Klager tegnet ny forsikring 4.8.22. Basert på gjeldende nemndspraksis legger vi til grunn at varslingen om gebyrileggelsen foranlediget at forsikringen ble brakt i orden, og at klager ville hatt mulighet til å tegne ny forsikring på et tidligere tidspunkt dersom forsikringsselskapet hadde meldt fra om opphøret senest den 31.7.22.

I likhet med tidligere nemndsavgjørelser må det også i vår sak være grunnlag for delvis dispensasjon på grunnlag av for sen innmelding i TFFAuto.

Det må videre vurderes hvor stor reduksjonen av gebyret bør bli i et slikt tilfelle. I sak FinKN 2022-393 uttalte nemnda at det må vurderes og avgjøres konkret i hver enkelt sak.

Dersom forsikringsselskapet hadde meldt fra om opphøret dagen etter opphør, eller senest den 31.7.22 ville klager trolig ha blitt varslet elektronisk om gebyret samme dag. Klager tegnet ny forsikring samme dag som det elektroniske varselet ble sendt fra Trafikkforsikringsforeningen. Altså ville klager i et slikt tenkt scenario senest ha tegnet forsikring den 31.7.22.

Etter sekretariatets syn finner vi det rimelig å redusere gebyret med fire dager. Gebyr for 30.7.22 må betales. Gebyr fra og med 31.7.22 til og med 3.8.22 må ettergis.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Klagers forsikringsselskap la 4.8.22 inn i TFFAuto at klagers forsikring for kjøretøyet opphørte 29.7.22. Trafikkforsikringsforeningen varslet klager elektronisk (SMS og e-post) om dette samme dag som meldingen om opphøret ble lagt inn i registeret. Gebyr ble ilagt dagen etter og sendt klager på Digipost.

Nemnda anser etter dette klager for å være varslet i tråd med varslingsbestemmelsen i gebyrforskriften § 6 og underrettet slik som angitt i forskriftens § 7. Det er ikke bestridt at kjøretøyets forsikring opphørte 29.7.22, og nemnda anser følgelig gebyret for korrekt ilagt.

Spørsmålet blir etter dette om det er grunnlag for å ettergi det ilagte gebyret helt eller delvis.

Bilansvarslova § 17 a andre ledd lyder slik:

Trafikkforsikringsforeningen kan etter søknad ettergi gebyret helt eller delvis dersom brot på plikten til å tinga trafikktrygding må reknast som unnskuldeleg som følgje av tilhøve utanfor den ansvarlege sin kontroll.

Forskriften om gebyr for uforsikret motorvogn mv. (gebyrforskriften) § 9 lyder slik:

Trafikkforsikringsforeningen kan etter bilansvarslova § 17a annet ledd ettergi gebyret helt eller delvis dersom brudd på plikten til å tegne forsikring må anses som unnskyldelig som følge av forhold utenfor den ansvarliges kontroll. Det samme gjelder for ny eier som ikke har tegnet egen forsikring.

I Prop. 1 LS (2017-2018) side 202 uttaler Finansdepartementet blant annet i merknadene til ny § 17 a følgende:

Annet ledd angir at kravet på gebyr helt eller delvis kan frafalles dersom bruddet på forsikringsplikten må anses unnskyldelig som følge av forhold utenfor den ansvarliges kontroll. Det følger av bilansvarslova § 15 hvem som er ansvarlig for å tegne trafikkforsikring. Den forsikringspliktige vil i forhold til gebyret og forsikringsplikten være ansvarlig for alle forhold innenfor sin "kontrollsfære", uavhengig av om vedkommende kan bebreides for disse forholdene. Kontrollerbare er forhold som den ansvarlige har kunnet påvirke. Det samme må gjelde for ny eier som ikke selv har tegnet forsikring ved kjøpet. Departementet legger til grunn at dispensasjonsfullmakten skal praktiseres strengt, og at bevisbyrden for at det foreligger et forhold utenfor den ansvarliges kontroll, må ligge på søkeren.

Misligholdet

Klager har selv anført at det foreligger unnskyldelige forhold knyttet til at forsikringen opphørte. Han har vist til at han trodde at hans tidligere avtale om automatisk betaling ved bruk av e-faktura løp videre da han 24.5.22 ringte sitt forsikringsselskap og ba det om å reaktivere forsikringen. Han har selv opplyst at han ikke sjekket nettbanken så ofte, og at han måtte reaktivere e-faktura da

han betalte forsikringspremien.

Slik nemnda ser det, kan dette forhold klarligvis ikke gi grunnlag for dispensasjon. Nemnda har i flere avgjørelser redegjort for det rettslige utgangspunkt når det gjelder å holde orden på egen økonomi, blant annet avgjørelsen i FinKN 2019-373 som det er gjengitt fra i sekretariatets avgjørelse ovenfor, og som nemnda viser til.

Da klager ringte sitt selskap i mai i år, burde han selv forsikret seg om at han også på sin reise i Europa fikk faktura og andre opplysninger av betydning for forsikringen. Han burde etter nemndas syn også reagert på et langt tidligere tidspunkt i forhold til krav om betaling av forsikringspremien. Isteden slo han seg til ro helt frem til han ble varslet om gebyr den 4.8.22. I tillegg til dette viser nemnda til klagers egne opplysninger om manglende undersøkelser i egen nettbank og manglende funksjon for bruk av e-faktura.

Alle disse forholdene lå innenfor klagers kontrollsfære, og han må følgelig selv bære ansvaret for at forsikringen opphørte som følge av manglende betaling av premien.

Delvis dispensasjon som følge av "tilbakevirkende" opphørsmelding.

Sekretariatet kom til at klager likevel burde gis dispensasjon for deler av gebyrperioden fordi hans forsikringsselskap meldte opphøret med "tilbakevirkende kraft".

Nemnda har i en rekke avgjørelser gitt delvis dispensasjon som følge av at enkelte forsikringsselskap legger inn opphørsmelding i TFFAuto flere dager etter at forsikringen faktisk opphørte. Trafikkforsikringsforeningen har med forskjellige begrunnelser sagt seg uenig i denne praksis og har også i vår sak bedt nemnda endre sin praksis og omgjøre sekretariatets avgjørelse slik den er gjengitt ovenfor.

Nemnda vil nedenfor imøtegå Trafikkforsikringsforeningens anførsler i den rekkefølge som etter nemndas syn er mest naturlig.

1. Hjemmel for dispensasjonsadgangen.

Trafikkforsikringsforeningen hevder, under henvisning til bilansvarslova § 17 a, gebyrforskriften § 9 og uttalelser i forarbeidene, som alle er gjengitt ovenfor, at det ikke er hjemmel for å vurdere etterfølgende forhold som grunnlag for dispensasjon.

Bilansvarslova, som er gitt i nynorsk språkdrakt, bestemmer at det er "brot på plikta til å tinga trafikktrygding" som skal være gjenstand for vurdering. I bokmåloversettelsen i gebyrforskriften § 9 er dette vilkår angitt som "brudd på plikten til å tegne forsikring".

Nemnda er enig med Trafikkforsikringsforeningen i at lovgiver, tatt strengt på ordet, tilsynelatende kun knytter dispensasjonsadgangen til det å tegne forsikring, men det kan etter nemndas mening ikke ha vært meningen, idet forsikringsplikten etter bilansvarslova § 15, selv om det ikke er uttrykkelig er uttalt i bestemmelsen, åpenbart er ment å bestå så lenge kjøretøyet er registrert. Manglende fornyelse av forsikringen må derfor etter nemndas syn også omfattes av dispensasjonsadgangen.

Forarbeidene, som det også er sitert fra ovenfor, fanger dette opp på en bedre måte ved i stedet å benytte betegnelsen "brudd på forsikringsplikten". Tilsvarende i gebyrforskriften § 4 første ledd første setning.

I tråd med dette har nemnda i hver eneste av de sakene som berøres av denne problemstillingen, tatt utgangspunkt i at klagerens mislighold av forsikringsplikten ikke gir grunnlag for dispensasjon og har ilagt gebyr for de første dagene etter at forsikringen opphørte.

Bruddet på forsikringsplikten vedvarer også etter at forsikringen er opphørt, og etter nemndas syn gir derfor ordbruken i forarbeidene og i gebyrforskriften § 4 første ledd første setning antagelig alene tilstrekkelig hjemmel for å vurdere også forhold som inntreffer etter at kjøretøyet ble uforsikret.

Verken loven, forskriften eller forarbeidene inneholder noen bestemmelse eller uttalelse som direkte omhandler dispensasjonsadgangen dersom forsikringsselskapene først legger inn opphøret flere dager etter faktisk opphør. Slik nemnda ser det, har lovgiver neppe vært oppmerksom på denne problemstillingen. I en slik situasjon har nemnda i sin praksis vurdert hva som ville ha vært lovgivers mening dersom problemstillingen hadde vært kjent.

Nemnda har i denne vurderingen lagt stor vekt på lovgivers strenge varslingsregler og lovgivers uttalte formål med innføring av gebyr for manglende forsikring. Varsling skal etter gebyrforskriften § 6 som hovedregel skje elektronisk. Hensikten med et løpende gebyr, er å legge et oppfylleelsespress på forsikringstageren. Varslingsmåten gir samtidig forsikringstageren en oppfordring til og mulighet for å begrense gebyrperioden så mye som mulig. Dette ivaretar etter lovgivers mening formålet med gebyrordningen som er å unngå uforsikrede kjøretøy. Når enkelte forsikringsselskaper først melder opphør flere dager etter at deres garanti er utløpt, er dette, etter nemndas syn, egnet til å undergrave lovgivers uttalte ønske. Slik nemnda ser det, bør forsikringstageren ikke være nærmest til å bære ansvaret for en slik uheldig praksis.

Forsikringstageren er uten mulighet for å melde opphør av forsikringen inn i TFFAuto. Det ligger utenfor hans kontrollsfære. Han må betale gebyr for sitt mislighold, men bør etter nemndas syn settes i samme situasjon som han ville vært dersom hans/hennes forsikringsselskap hadde meldt inn opphøret på det tidspunkt forsikringen opphørte eller kort tid etter dette.

2. Nemndas vurdering av forsikringsselskapenes praksis.

Trafikkforsikringsforeningen anfører også at det er uheldig og utenfor nemndas mandat "å legge føringer for (forsikrings) bransjen som ikke vil kunne realiseres".

Nemnda er selvsagt klar over at forsikringsselskapene ikke er part i gebyrsaker, og at våre avgjørelser derfor ikke er bindende for selskapene.

Når nemnda likevel mener seg berettiget til å vurdere den praksis som enkelte selskaper utøver, er det kun i lys av gebyrordningen og betydningen for den enkelte klager. Nemnda føler seg imidlertid på trygg grunn når den i flere avgjørelser har uttalt at denne praksis er uheldig og egnet til å undergrave lovgivers ønske om å begrense gebyrperioden for den enkelte kjøretøyeier mest mulig.

Nemnda peker også på at Trafikkforsikringsforeningen selv regelmessig kontakter klagers forsikringsselskap med anmodning om å dokumentere at reglene om oppsigelse av forsikringsavtalen er overholdt. Slik nemnda ser det, er dette helt på sin plass, fordi det ikke kan utelukkes at selskapets opptreden også i en slik sammenheng kan få betydning for om det bør gis dispensasjon.

3. Fristen for å betale forsikringspremien

Trafikkforsikringsforeningen viser til at det er selskapene som etter forsikringsavtaleloven § 5-3 har "forsendelsesrisikoen" for premiebetalingen. Betaling anses skjedd med befriende virkning når

- a) penger, sjekk eller annen anvisning er sendt til selskapet i posten eller ved telegram,
- b) beløpet er innbetalt til et postkontor eller en bank, eller
- c) et betalingsoppdrag er sendt til en bank.

Foreningen har pekt på at det kan ta flere dager før selskapene har mottatt innbetalingen.

Nemnda har tatt et visst hensyn til dette ved å uttale at det etter omstendighetene kan være forsvarlig å avvente med å melde opphør til TFFAuto 1-2 dager etter at betalingsfristen utløp. Når premien ikke betales til forfall, har forsikringstakeren, som påpekt av Trafikksforsikringsforeningen, krav på ytterligere 14 dagers varsel før selskapets ansvar opphører. Dersom det ved utløpet av fristen ikke er tegn til at premien vil bli betalt, er det liten grunn til å anta at det vil skje på siste dag. Men enkelte betaler først i siste liten, og nemnda har ved sin strenge praksis søkt å avveie dette mot det svært uheldige at kjøretøyet er uten ansvarsforsikring. Nemnda har også ment at 1-2 dager fanger opp den tid som det vanligvis tar fra for eksempel betalingsoppdraget er sendt banken til pengene er mottatt av forsikringsselskapet, men inneser at det kan være behov for en fast frist som etter en avveining bør være to dager slik at man slipper å vurdere dette nærmere i hvert enkelt tilfelle.

4. Skjønnsutøvelsen

Trafikksforsikringsforeningen har også anført at det er viktig at like tilfeller behandles likt. Nemnda er enig i dette, men det innebærer også at ulike forhold skal bedømmes forskjellig.

Her vil forholdene kunne variere en del. Noen selskaper venter mer enn en uke etter opphør med å melde inn forholdet, og enkelte forsikringstagere reagerer umiddelbart ved mottagelsen av gebyrvarsel, mens andre trenger noen dager for å områ seg. Går det, etter en konkret vurdering, for lang tid før forholdet bringes i orden etter mottatt varsel, har nemnda ved å innføre et krav om årsakssammenheng, ment å avskjære adgangen til dispensasjon. Nemnda finner det vanskelig å si noe mer om det skjønnet som må utøves.

5. Vår sak

Sekretariatet ga dispensasjon for fire dager etter å ha vurdert det slik at det var tilstrekkelig å gi et slingringsmonn på en dag. Dette er i tråd med det nemnda i tidligere saker har lagt opp til, men hensett til at man nå har valgt å åpne for et fast slingringsmonn på to dager, er nemnda kommet til at klager bør betale gebyr for den 30. og 31. juli 2022, men fritas for å betale resten av gebyret, i alt tre dager.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Klager gis delvis medhold.

Ved behandlingen deltok Rune Jensen (leder), Trine Vøien (selskapsrepresentant) og Berit Aamodt (forbrukerrepresentant).